

ת"פ (חיפה) 4476-01-24 - מדינת ישראל נ' חביב סוויטי

ת"פ (חיפה) 4476-01-24 - מדינת ישראל נ' חביב סוויטי שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 4476-01-24

מדינת ישראל

נגד

חביב סוויטי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[23.09.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וגניבה מרכב בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתה האישום החזיק המתלונן ברכב מסוג פולקסווגן (להלן: "הרכב"), וזאת במסגרת עבודתו, כאשר הרכב משמש לשינוע סחורות.

בתאריך 31.12.23 סמוך לשעה 9:15 החנה המתלונן את הרכב בחניית הספקים בשוק תלפיות בהדר בחיפה, על מנת למסור סחורה ששינע באמצעות הרכב לבעלי עסקים במקום.

בשלב זה, תצפת הנאשם על הרכב ועל המתלונן תוך שהוא ממתין להזדמנות בה יוכל לפרוץ לרכב ולגנוב ממנו רכוש. באותן נסיבות, המתלונן עזב את הרכב, תוך שהוא מוודא כי דלת ההזזה ברכב נעולה.

סמוך לשעה 9:30 התפרץ הנאשם לרכב באופן ובשיטה שאינה ידועה למאשימה, פתח את דלת ההזזה של הרכב ונטל משם ארגז שהכיל 25 "פקטים" של סיגריות בשווי של 7,300 ₪.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן, שנערך בתאריך 3.9.24, עולה כי הנאשם בן 41, פרוד ואב לשלושה קטינים, היה מחוסר דיור טרם מעצרו, התקיים מקצבת הבטחת הכנסה, וניהל אורח חיים התמכרותי ועובר חוק.

עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, אך ייחס אותם למניעים חיצוניים של השגת רווח כלכלי מהיר לשם רכישת סמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממעט להביע חרטה על מעשיו ומתקשה לבחון את המניעים להתנהלותו, מלבד היותו תחת השפעת חומרים פסיכואקטיביים.

במסגרת הליכי המעצר בתיק זה, השתלב הנאשם בקהילה טיפולית החל מתאריך 5.3.24, אך כאשר יצא לביקור בית ביום 7.7.24, לא עמד בתנאים הנדרשים ממנו בצו הפיקוח, לא הגיע לבית משפחתו, לא חזר לקהילה בזמן שנקבע לו ולא יצר קשר עם גורמי הטיפול. לפיכך, ביום 23.7.24, נעצר הנאשם בגין הפרת תנאים.

נוכח התנהלות הנאשם, שירות המבחן התרשם כי קיים פער בין הצהרותיו המילוליות של הנאשם אודות רצונו לטפל בדפוסי התמכרותו לחומרים פסיכו אקטיביים, לצד יכולותיו לשמור מוטיבציה זו ולהתמיד בהליך טיפולי. משכך, שירות המבחן העריך כי בעת הנוכחית, הנאשם נעדר כוחות להירתם להליך טיפולי ארוך טווח ויתקשה לוותר על אורח חייו השולי.

מהתסקיר עולה כי הנאשם התקשה לתפקד באופן יציב בתחומי חייו השונים, בשל מיעוט מערכות תמיכה משפחתיות וחברתיות, כאשר אורח חייו השולי וההתמכרותי - הינם נסיבות שנחשבות לגורמים המגבירים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

לאור דפוסי אישיותו של הנאשם, מעורבותו החוזרת והנשנית בפלילים, דפוסי התמכרותו וקשייו להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי גם תחת סנקציות עונשיות, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית בעלת גבולות חיצוניים ברורים. עם זאת, שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות במסגרת שירות בתי הסוהר, באם יושת עליו מאסר בפועל.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי בעניינו של הנאשם (טע/2), הכולל 12 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, מתוך 6 הרשעות שהתיישנו, ושש הרשעות נוספות הן במהלך 5 שנים האחרונות.

עוד הגישה המאשימה, כתב אישום, הכרעת הדין וגזר דין שניתן בת"פ 4755-10-21 שם הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי (טע/3).

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם עניין בהגנה על קניינו של הפרט ופרטיותו.

ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתום המתחם, המאשימה הדגישה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, כאשר בעבר הנאשם ריצה מאסרים בפועל והעבירות מושא תיק זה ביצע עת שמאסר על תנאי בר הפעלה מרחף מעל ראשו, אך לא הרתיעו.

עוד הדגישה המאשימה, כי לנאשם ניתנה הזדמנות להשתלב בגמילה במסגרת תיק זה אך הוא הפר את תנאי השחרור, ומשכך נעצר עד תום ההליכים.

בנוסף, התייחסה המאשימה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ולפיו שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מרתיעה ומציבה גבולות.

על כן, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם לו עתרה ולהפעיל את המאסר על תנאי בן 12 חודשים במצטבר לכל עונש שיוטל, בצירוף מאסר על תנאי מרתיע, קנס משמעותי ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה במסגרת כתב האישום המתוקן בעובדות אשר עובדותיו קרובות לניסיון עבירת גניבה, כאשר מדובר בהתפרצות לא מתוככמת על דרך הזזת דלת הרכב, ללא גרימת נזק לרכב הנפרץ.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בעניינו של הנאשם במאסר על תנאי או לכל היותר במספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנאשם שהוא נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר ניסה להשתלב בגמילה במסגרת תיק זה - דבר המצביע על רצונו של הנאשם לחזור למוטב.

עוד ביקש ב"כ הנאשם, להורות על הארכת התנאי שהוטל על הנאשם בתיקו הקודם, בהיותו תנאי ארוך ולא מידתי, או לחלופין להורות כי התנאי יהיה בחופף לעונש שיוטל בתיק זה.
דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו וביקש להתחשב בו. הנאשם הדגיש כי ניסה להשתלב בטיפול אך אחרי הפרה ראשונה לא ניתנה לו הזדמנות לחזור לטיפול, וכי היום הוא נקי ומעוניין להמשיך בטיפול לאחר השחרור.
דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם זכות הקניין של הפרט ופרטיותו.
נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

העבירות בוצעו לאחר תכנון, הנאשם התפרץ לרכב לאחר שתצפת על הרכב ועל המתלונן והמתין להזדמנות לפרוץ אותו, לאחר שהמתלונן יעזוב את המקום. ההתפרצות כשלעצמה לא הייתה מתוככמת ובמהלך ההתפרצות לא נגרם נזק לרכב.

הנאשם גנב מהרכב ארגז אשר הכיל 25 "פקטים" של סיגריות בשווי 7,300 ₪ ועזב עמו את המקום, ועל כן תמוהה בעיני טענת ב"כ הנאשם כי עובדות כתב האישום קרובות לעבירת ניסיון גניבה.

כתוצאה מביצוע העבירות נגרם נזק כספי למתלונן. בנוסף, נוכח קלות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם והקושי באיתור העבריינים, הרי נגרם גם נזק לחברה בכללותה, כאשר בעלי רכבים נאלצים לרכוש מנגנוני אבטחה כנגד פריצות.

לאחר ששקלתי את כלל נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורט לעיל, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

בעבירות בהן הורשע הנאשם קיים מנעד רחב של ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של 12 חודשים.

· בעפ"ג (באר שבע) 55046-10-15 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (3.2.16), המערער הורשע בעבירת התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועבירות תעבורה נוספות. בין המערער למדינה נחתם הסכם טיעון לפיו במידה ויגוש בעניינו תסקיר חיובי, יושת עליו עונש של 4 חודשי ע"ש, ובמידה התסקיר יהיה שלילי, אזי כל אחד מהצדדים יטען כראות עיניו. המדינה סברה כי מדובר בתסקיר שלילי, ועל כן, כל אחד מהצדדים טען לעונש ללא הסדר. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי לא היה מקום לחזור מההסדר אליו הגיעו הצדדים, וגם ללא הסדר מדובר בעונש החורג לחומרא בנסיבות העניין. על כן, בית המשפט המחוזי התערב בגזר הדין והפחית את עונש המאסר ל- 4 חודשי מאסר בע"ש לצד ענישה נלוות.

· בעפ"ג 20738-08-14 (חיפה) מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.14), המשיב הורשע בשתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 3 ח' מאסר בפועל בגין האירוע הראשון ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע השני והורה כי עונשי המאסר ירוצו במצטבר זה לזה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע, ובספו של דבר גזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין שני האירועים (בגין האירוע הראשון נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, ובגין האירוע השני 5 חודשי מאסר בפועל).

· בעפ"ג (מרכז) 56608-07-13 מדינת ישראל נ' ברנס (17.11.13), המשיב הורשע בעבירה של התפרצות בצוותא לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מתוך הרכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע כי ככלל יש לגזור מאסר בפועל, בגין העבירות, בהן הורשע הנאשם, אך בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, עונשו של המשיב הוחמר למאסר בן 4 חודשים שירוצה בע"ש.

· בעפ"ג (חיפה) 36927-07-14 אוחיון נ' מ"י (2.10.14), המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, גניבה ועבירות נוספות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 6, חודשים שהיה תלוי ועומד נגד המערער. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער תוך קביעה כי בית משפט השלום קבע מתחם הולם עונש לעבירות בהן הורשע המערער.

· בעפ"ג 18387-10-15 (ירושלים) כנעאן נ' מדינת ישראל (10.2.16), המערער הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 3 חודשים שירוצו בע"ש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

· ברע"פ 5313/12 ראיף נ' מדינת ישראל (11.7.12) המבקש הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה. בית משפט השלום השית על המבקש 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ערעור המדינה התקבל בבית המשפט המחוזי, ועל המבקש הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה, תוך שנקבע כי העונש שהושת על הנאשם בערכאה ראשונה היה מקל.

· ברע"פ 7362/14 אבו ריא נ' מדינת ישראל (16.6.14) הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בפריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא עם אחר וגניבה מרכב בצוותא עם אחר. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, החנה המתלונן את המשאית בה נהג לשם הובלת סחורה במרכז מסחרי. תוך כדי כך, התפרץ הנאשם יחד עם אחר למשאית וגנב מתוכה 7 שעונים של חברת 'מנהטן' ו-3 זוגות נעליים של חברת 'קין'. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בעפ"ג 59653-03-15 מדינת ישראל נ' איאד עבו אסב (30.6.15), המשיבים הורשעו בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירת גניבה מרכב. המתלוננת נסעה ברכבה, וכאשר עצרה את מכוניתה ברמזור אדום, פתחו המשיבים את דלתות הרכב, משיב 1 נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת ומשיב 2 לקח את תיקה אשר הכיל ארנק ובו כסף מזומן, כרטיסי אשראי ומסמכים אישיים. המשיבים ללא עבר פלילי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ לשנת מאסר והטיל על המשיבים של"צ, שלושה חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם המתאים לעבירות פריצה לרכב וגניבה מרכב בעת שהנהג יושב חסר אונים במכוניתו הוא מאסר בפועל של ממש הנע בין מספר חודשים לבין שנתיים. משכך, הוחמר עונשם של המשיבים והושת עליהם מאסר של חמישה חודשים בפועל, לצד יתר העונשים שהטיל בית משפט קמא.

· בת"פ 26029-05-17 מדינת ישראל נ' אבו עסא (20.7.17) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירה של פריצה לרכב ועבירת גניבה מרכב. המתלוננים, חתן וכלה יצאו ביום חופתם מרכב ביחד עם בני לווייתם והתרחקו ממנו לצורך ביצוע צילומים. אז התפרץ הנאשם לרכב באופן שעקר את השמשה של החלון הקדמי ממקומה בעזרת מוט ברזל ולאחר מכן החדיר את פלג גופו העליון אל תוך הרכב ונטל ממנו שני מכשירי טלפון ניידים השייכים לחתן ולכלה ומכשיר נוסף השייך לחברם. הנאשם החל להתרחק מהמקום, השלים את עבירת הגניבה, אך עוברי אורח הצליחו לתפוס אותו ועקב כך הוחזרו הטלפונים לבעליהם. נקבע כי מתחם הענישה מתחיל בחודשיים מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:
לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם הודה במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד עדים.

לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, כאשר 6 הרשעותיו האחרונות הן מהתקופה האחרונה בגין עבירות אלימות ורכוש. רק לפני שנה הנאשם הורשע בביצוע עבירת שוד והוטל עליו עונש מאסר בפועל ומאסר על תנאי שהוא בר הפעלה בתיק זה. מעברו הפלילי של הנאשם ניתן ללמוד כי הענישה שהוטלה עליו בעבר, לרבות מאסרים על תנאי לא מרתיעה אותו והוא שב ומבצע עבירות דומות.

לנאשם ניתנה הזדמנות במסגרת תיק זה להשתלב בגמילה, אך אחרי תקופה הוא עזב את מוסד הגמילה ולא שב אליו, הפר את תנאי השחרור ונעצר בשנית. מהתסקיר עולה כי בשלב זה הנאשם נעדר כוחות להירתם להליך טיפולי לטווח ארוך וכי הוא יתקשה לוותר על אורח החיים השולי שסיגל.

משכך המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית בעלת גבולות חיצוניים ברורים.

בשל כל אלה, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם. יש להדגיש, כי התנאי שהוטל על הנאשם, בן 12 חודשים, הוטל במסגרת גזר דין בגין תיק שוד, ועל כן לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בתנאי שאינו מידתי.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 2.1.24 - 5.3.24, ומתאריך 23.7.24 ועד היום.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 4755-10-21 באופן ש-8 חודשים יהיו במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה ו-4 חודשים בחופף, כך שסה"כ על הנאשם לרצות 16 חודשי מאסר בפועל

בניכוי ימי מעצרו כפי שמפורט לעיל. מצאתי לחפוף חלק מהתנאי על מנת לעודד את הנאשם לשמור על ניקיון מסמים ולהשתלב בטיפול במסגרת בית הסוהר.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, ויורשע בגינה.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן ובהתחשב באורך תקופת המאסר, לא מצאתי להטיל על הנאשם תשלום פיצוי או קנס.

בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, אמליץ לשב"ס לשלב את הנאשם בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות במסגרת מאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.